

befale det høie Thing at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Strif: Det forekommer mig næsten at være en Nødvendighed for Thinget at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, dersom man ikke vil have, at alle de i Landet gjældende Sundhedsvedtægter paa eengang skulle træde ud af Kraft. Jeg skalde ganske vist have foretrukket Lovforslaget i den Form, hvori det oprindeligt blev forelagt af den høitærede Justitsminister, og hvori jeg paa et tidligere Stabium har stemt for det, men jeg kan paa den anden Side heller ikke nære nogen særdeles Betænkelse ved at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Jeg troer, at det er almindelig anerkjendt her i Landet, at Sundhedsvedtægterne i den Række af Aar, hvori de have bestaaet, have virket meget Godt, og at de navnlig i Kjøbstæderne have haft en særdeles heldig Indflydelse paa Reenligheden, saavel den offentlige som den i private Eienomme; mange hensigtsmæssige Forbedringer ere ved Hjælp af dem Tid efter anden traadte i Kraft. Men det er en Selvfølge, at Nytten af Sundhedsvedtægter for en stor Deel er afhængig af, at man har et virksomt og dygtigt Polit, der med Maadehold forstaaer at gennemføre Vedtægternes Bestemmelser, saaledes at de ikke med Føie vække Uvillie. Da Forholdene i denne Retning ere noget forskjellige i Kjøbstæderne og paa Landet, er det ikke uforklarligt, at Sundhedsvedtægterne ikke have fundet den Anerkjendelse paa Landet som i Kjøbstæderne, og at de Bestræbelser, der tildeels ere rettede imod saadanne Vedtægter, nu have vist sig virksomme i det andet Thing og faaet Godkjendelse ved Lovforslagets Behandling der. Men da den Nytte dog vistnok er almindeligt anerkjendt, som Sundhedsvedtægterne have stiftet i Kjøbstæderne, og da man f. Ex. ikke kan være blind for den Kjendsgjerning, at den asiatiske Cholera ikke har fundet Indpas nogetsteds, siden Sundhedsvedtægterne ere traadte i Kraft, uden at jeg dog dermed netop vil paastaae, at dette er en umiddelbar Følge af sliche Vedtægters Existent, — saa tvivler jeg ikke paa, at de bestaaende

Vedtægter fremdeles ville blive opretholdte i Kjøbstæderne, og at den lette Afgang, som Lovforslaget giver til ogsaa der at faae dem ophævede, ikke vil blive benyttet. Communalbestyrelserne bestaae jo af Communens forstandigste og virksomste Mand, hvis Blik ikke kan være lukket for Hensigtsmæssigheden af Foranstaltninger, om hvis Gavnlighed de dagligt have Leilighed til at overbevise sig. Jeg troer ogsaa, at Gjennemførelsen af Vedtægterne nu overalt skeer med saa stort Maadehold, at de ikke vække nogen egentlig gjennemgribende Uvillie. — Jeg skal derfor stemme for Lovforslaget, som det foreligger, og anbefale det høie Thing ligeledes at slutte sig dertil.

Krieger: Jeg troer, at der, saaledes som Sagen nu er stillet, ikke er Andet for os at gjøre end at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det i Dieblirket foreligger. Jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning, som der forsaavidt allerede kunde have været Opfordring for mig til at fremsætte forrige Gang, da Sagen var til Behandling her, men som træder endnu stærkere frem efter den Forandring, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing. Det forekommer mig nemlig, at Regjeringen for ofte synes at mene, at naar et Lovforslag er vedtaget i Repræsentationen, saa er dermed ogsaa Repræsentationens Interesse for den hele Sag udtømt. Jeg troer imidlertid tværtimod, at det i mange Tilfælde vil stille sig saaledes, at netop efterat et Lovforslag er vedtaget, vil Repræsentationens Interesse for Sagen være, og at der derfor bør gives den Leilighed til paa en passende praktisk Maade at blive bekjendt med den hele derefter udkomne Lovs Betydning i Livet. Jeg troer saaledes, at det i nærværende Sag havde været ønskeligt, om Justitsministeren havde meddeelt Rigsdagen en Bearbejdelse af den Indflydelse, som den hidtilgjældende Lov om Sundhedsvedtægter har haft i den Tid, den har staaet ved Magt. Det forekommer mig nemlig ganske klart, at det vel kan være ret hensigtsmæssigt, især i Begyndelsen, at overlade, saaledes som det i denne Sag er skeet, en Deel af Lovgivningsmagten til de stedlige, de commu-